

dater. Det er det, vi har sagt til regeringen, og det er det, der delvis afspejles i det beslutningsforslag, vi har her.

Så vores indfaldsvinkel til det her er, at ved at styrke på kort sigt skulle det være muligt at trække sig ud på længere sigt. Det er i hvert fald det, der er logikken i vores argumentation, og det synes jeg da hænger rimelig godt sammen – med alle forbehold for den konservative ordførers kommentarer om forskel på radikalt og konservativt sindelag tidligere på aftenen.

Formanden:

Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Og så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Kl. 21.45

Holger K. Nielsen (SF):

Som det er bekendt, var vi imod krigen, da den startede. Vi har været imod krigen siden hen, og vi er stadig væk imod krigen. Det var og er en folkeretsstridig krig. Den har ikke løst de problemer, den skulle løse. Der er stadig væk ustabilitet, der er stadig væk terrorisme, og man er stadig væk i en situation langt fra det, som man ønskede sig i sin tid.

Vi har også været imod den fortsættelse af krigen, som har fundet sted efter den 9. april 2003. Selv om man kan have forskellige folkeretlige, formelle argumenter, som siger, at vi ikke er en besættelsesmagt, så er vi det de facto, og i hvert fald bliver vi opfattet sådan. Koalitionen bliver af den irakiske befolkning opfattet som en besættelsesmagt, og det er det afgørende her.

Så længe der er tale om en militær besættelse, der også reelt indbefatter, sådan som irakerne selv vurderer det, at besættelsen har meget at gøre med, at man skal have fede kontrakter i genopbygningen af Irak, og at man skal have delt den irakiske olie, så vil der være denne ustabilitet.

Vi forsøger at skabe et billede af, at vi bare sådan er en lille isoleret enklave i det sydlige Irak, hvor de danske soldater gør et godt stykke arbejde, men det glemmes tit, at vi jo er medansvarlige for den politik, som hele koalitionen står for.

I det omfang der sker overgreb fra amerikanske soldaters side i Abu Ghraib-fængslet, fra britiske soldaters side mod civile irakere, fra andre dele af koalitionen, så er resten af koalitionen også de facto medansvarlig for det. Det er vi altså nødt til at indtænke og diskutere i sammen-

hæng med den danske militære tilstedeværelse i Irak. Det er derfor, det er så nødvendigt, at der også diskuteres en exitstrategi, hvad angår den danske deltagelse.

Jeg kan forstå, at det nærmest er en banalitet også fra regeringens side, for selvfølgelig skal vi ud på et eller andet tidspunkt. Men når vi hører, hvad der bliver sagt af regeringens ordførere og af støttepartiet Dansk Folkeparti, der simpelt hen siger, at det der med Abu Ghraib-fængslet er noget, man må leve med, sådan er det jo nu engang – javel, sådan går det, når man kommer ind i den her suppedas, som man er kommet ind i – så må vi forstå regeringspartierne ordførere sådan, at det varer mange, mange år, før vi kommer ud af det her. Det varer mange, mange år, før der er skabt en situation, som gør, at vi kan trække os ud af det her. Det er for mig indlysende, at regeringen vil forblive i Irak.

Jeg må tilstå, at det undrer mig meget, at vores venner i Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet fortsat støtter den her aktion. Det fremgår jo helt klart, at der ikke er tale om nogen exitstrategi fra regeringens side. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med den her militære indsatsstyrke også er at sikre, at irakiske asylansøgere kan sendes hjem, så man kan leve op til finanslovaftalen med Dansk Folkeparti her før jul. Jeg synes, det er ulækkert. Jeg synes, det er utiltalende og uhørt, at den sag bliver blandet ind i det danske militære engagement i Irak.

Man kan forstå af bemærkningerne, at der bliver tale om en ganske væsentlig forøgelse af bistandsmidlerne til Irak. Tør man spørge, hvor de penge skal komme fra? Det er vel af den almindelige ulandsramme, som er skåret ned år efter år, og i sidste ende er det de fattigste lande i Afrika, der kommer til at finansiere den danske bistand til Irak og det forhold, at man skal sikre forholdene for hjemsendte irakiske asylansøgere.

Jeg synes, det er umanerlig utiltalende, at man blander den her sag ind i hele debatten om den danske militære indsats i Irak, og jeg vil meget opfordre De Radikale og Socialdemokraterne til at give nogle meget mere klare meldinger på, hvornår nok er nok. Vil man fortsat gøre det, som reelt har været tilfældet indtil nu, hvor man har hævet sig op i retorikken, har kritiseret regeringen, men alligevel er faldet ned som et lam? For den her regering vil ikke ud af det militære engagement i Irak. Den vil blive i Irak.

Kl. 21.50